

7. kolovýlet – 23. června 2020

Letošní sedmý kolovýlet byl opět obdařen přízní počasí. Sešli jsme se na stanici Metra C Nádraží Holešovice v devět hodin. A bylo nás pět – Bohunka a čtyři muži – Fanda, Václav, novic Petr (budeme ho označovat Petr R.) a já.

Původně stanovený program nám narušili převozníci, neboť v době, kdy jsme měli přejíždět Vltavu na Klecanském přívozu, měl převozník přestávku. Tak jsme pokračovali po pravém břehu Vltavy a očekávali jsme možnost překročení řeky na dalším přívozu v Libčicích. Ejhle, i tady měl převozník přestávku. Dali jsme si malé občerstvení a zahledění do zlatavého moku nám převozník bez vyzvání odjel na druhou stranu. To nás ovšem rozzlobil, a tak jsme mu dali košem.

A hurá na Kralupy. Tam jsme byli cobydup, ale zato z Kralup zpátky, přes obec Tursko, jsme si sáhli až na dno sil – krpál jako blbec. A nebyl poslední – sjeli jsme do Úholiček a nezbylo než opět vyjet nahoru směrem k Roztokám. V cestě ovšem stály Unětice, kde jsme vyhledali známý obnovený pivovar, který provozují bratři Tkadlecové z Horních Počernic. Pivečko jako křen, i jsme něco pojedli, přece jen den už se lámal.

Pak jsme sjeli romantickým Tichým údolím k přívozu v Roztokách. No a opět po pravém břehu Vltavy jsme pádili do Troje. To už ovšem oslabení o odpojivší se Petra a Bohunku. A než bychom dojeli někam k metru, tak jsme to stříhli až do Hloubětína, kde se odpojil Václav. A já s Fandou jsme to natáhli až do rodných Horních Počernic (to platí v případě Fandy, ne u mě – já jsme naplavenina.)

Celkem ujetu při sedmém kolovýletu 76 km. Takže když uzavřeme pololetní účet, máme ujetých 448 km. Pro období prázdnin hlásím, že pojedeme jen jednou za měsíc – jedenkrát v červenci a jednou v srpnu. Přesné datum a trasu dám včas vědět.

V každém případě přeji všem krásné prázdniny či dovolené, ať Vás vnoučkové neutahají a zbyde vám nějaká síla do sedel. Sportu zdar a cyklistice se Senior fitness zvlášť!